

ce p^ote da Românul^u mai bun^u, de cât^u u^a pită ? Şi 'n adev^{er}u că 'n vechime plata oricărui descântec^u era un^u colac^u, care tocmai mai târ^{di}u s'a 'nlocuit^u cu bani num^{er}aţi. Eî bine, din acest^u obicei^u a eşit^u proverbul^u :

. Leacul^u fie orⁱ nu fie,
Colacul^u babiⁱ se scie ! (1)

Cât^u despre originea acestor^u versurⁱ, ea e lesne de găsit^u, îndată ce ne-om^u gândi că babele vrăjit^ore sfîrşesc^u orⁱ-ce descântec^u prin vorbele :

Leac^u
Şi babiⁱ colac^u. (2)

Dup'^ua credin^ţă f^orte respândit^ă 'n popor^u, şi pe care sciin^ţa o esplică ş'o practică, cel^u ce se sperⁱă de ceva trebuie să bea pu^ţină apă rece, spre a se linişti. D'aci ac^{est}ă şicală, după care se ia orⁱ-cine, la 'ntemplare de sperietur^ă :

. Bea ni^ţică apă rece,
Şi de sperⁱitur^ă 'i trece. (3)

Părerea 'n genere cunoscută că, cu creşterea din^ţilor^u, creşce şi mintea copilului, a dat^u nascere şic^{et}orii :

. Nu eşti copil^u fără din^ţi
Să te sc^oţă-omul^u din min^ţi. (4)

(1) Prov. Rom. culese de Hin^ţescu, pagina 88.

(2) Ve^şi ale mele *Considera^{ţi}uni critice asupra Descantecului de «Apucatu» s^eu «Inglestatu»* în COLUMNA LUI TRAIANU, an. VI (1875) No. 3, pag. 134—151.

(3) Prov. Rom. de Hin^ţescu, pag. 4.

(4) Ibidem, pag. 38.